

PIELINEN SOI

Pielinen Soi -kamarimusiikkifestivaali 2013

Pielinen Soi -kamarimusiikkifestivaali 2013 on ollut toistaiseksi historiansa laajin tapahtuma niin konserttien kuin yleisömäärällä mitattuna.

Tammikuussa ja kesä-syyskuussa on järjestetty yhteensä 17 konserttia, joiden yleisömäärä on ollut reilusti yli 2000. Eniten konserttiyleisöä, noin 500 kuulijaa, oli Jorma Hynnisen konsertissa Juuan kirkossa. Kesän konserteista kymmenen järjestettiin Lieksassa ja neljä muualla Pielisen-Karjalassa.

Pielinen Soi kamarimusiikkifestivaalin päätukijat vuonna 2013 ovat Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseätiö, Lieksan kaupunki, Musiikin edistämisseätiö ja Taiteen edistämiskeskus Pohjois-Karjala.

Pielinen Soi 2013 -kesäkonserttien sarja päättyi 19.9. Lieksan kirkossa, jolloin kuullaan Kasken, Kuulan, Merikannon ja Pyllkäsen sävelhelmiä ensimmäisen kansainvälisen Sibelius -laulukilpailun 2007 voittajan mezzosopraano Annastiina Tahkolan ja Nova Ensemble -pianotrioin tulkitsemisena.

Pielinen Soi 2013 päättyy Break Sokos Hotel Kolin Grill it! -ravintolassa 22.12.2013 järjestettävään "Mökit nukkuu lumiset" jouluseen lounaskonserttiin, jossa esiintyvät baritoni Esa Ruuttunen sekä sellistit Jussi Makkonen, Sini Hyvärinen ja Matti Makkonen.

Pielinen Soi 2014

Pielinen Soi -festivaali täyttää ensi vuonna seitsemän vuotta. Festivaali on laajentunut toimintansa aikana ympärivuotiseksi tapahtumaksi.

Pielinen Soi -festivaali järjestää kamarimusiikkikonsertteja eri puolilla Pielistä ainutlaatuisissa ja intiimeissä paikoissa, kuten Paaterin kirkossa Vuonislahdessa ja Kolin huipulla.

Festivaalin laajin konserttisarja järjestetään kesäkaudella, mutta myös syys- ja joulukonsertit sekä kevät-konsertit ovat vakiinnuttaneet paikkansa festivaalin ohjelmassa. Pielinen Soi -festivaalin tavoitteena on tuoda elämyksiä kaikille aisteille.

Kesällä 2013 järjestettiin ensimmäistä kertaa illalliskonsertti Kolilla kansallismaisemassa ja nämä saavat jatkoa myös vuonna 2014. Niinikään Paaterin kirkossa järjestetään kesän 2013 tapaan enemmän konsertteja.

Pielinen Soi 2014 kuvataiteissa

Pielinen Soi -festivaali laajenee ensi vuonna kuvataiteiden pariin. Vuonna 2014 ovat esillä eri

puolilla Pielistä paikallisten taiteilijoiden työt läpi kesän jatkuvissa taidenäyttelyissä, joiden yhteydessä järjestetään kesän mittaan myös musiikkituokioita ja kamarimusiikkikonsertteja. Pielisen ainutlaatuinen kulttuuriympäristö ja miljöö ovat olleet inspiroimassa suomalaisia taiteilijoita jo yli 100 vuoden ajan.

Pielinen Soi -festivaali haluaa olla tuomassa esille myös tämän päivän taiteilijoiden töitä, jotka ovat syntyneet Pielisen vaikutuspiirissä ja tuoda näin vuorovaikutukseen Pielisen alueen menneisyyttä ja nykyisyyttä taiteen keinoin.

Kulttuuriretki

Pielinen Soi 2014 – Sibeliuksen jalanjäljillä kansallismaisemassa

Vuonna 1909 Sibelius kirjoitti päiväkirjaansa vieraillessaan ensimmäistä kertaa Kolilla: "Yksi elämäni suurimmista kokemuksista". Tuo kokemus oli inspiroimassa säveltäjämestaria sävellystyöhön hänen toipuessaan vakavasta kurkkusyövästä.

"Sibeliuksen jalanjäljillä kansallismaisemassa" – kulttuuriretki vie Kolin kansallismaisemaan, autolautalla yli Pielisen Lieksaan, jonne Sibelius ja Aino tekivät häämatkansa kesällä 1892.

Lieksassa pysähtyy Monolan talon pihapiiriin, jossa Sibelius vaimoineen majoittui häämatkan aikana. Matka jatkuu Vuonislahden, Kolin vastarannalle Paateriin. Edesmenneen kuvanveistäjä Eeva Rynänän ainutlaatuisessa ateljeemiljöössä sijaitsee taiteilijan suurin työ Paaterin kirkko, taiteilijakoti, ateljee sekä galleriakahvila. Paaterin kirkossa on mahdollisuus nauttia musiikkihetkestä, jonka jälkeen matka jatkuu Kolille.

Kolilla nautitaan tunnelmallisesta illalliskonsertista Break Sokos Hotel Kolin Grill it! -ravintolassa Kolin kansallismaisemassa. Konsertissa kuullaan Sibeliuksen sävelhelmiä sekä suomalaisia mestarisävellyksiä mm. Oskar Merikannolta ja Heino Kaskelta.

Kulttuuriretken isäntänä toimii lieksalaislähtöinen sellotaiteilija Jussi Makkonen, joka on esittänyt Sibeliusia viime vuosina Suomessa ja ulkomailla yli 150 000 kuulijalle. Jussi Makkosen tapa kertoo Sibeliukselta tempaa kuulijansa mukaan aikamatkalle sadan vuoden taakse.

Matti Makkonen

Tuottaja, Pielinen Soi kamarimusiikkifestivaali
matti@mattimakkonen.com

TASOKASTA MÖKKILOMAILUA

LOMA-PIELINEN

Loma-asumista Kolin kansallismaisemassa Kelvansaareissa merkittyjen hiihtojen ja keltkareittien varressa. Pielisen saaristo luo hyvät puitteet kalastukseen sekä keltkailuun ja jäähiihtelyyn.

Raili ja Lauri Turunen, Kelvansaari, 81590 Vuonislahti
Lauri 0400 230 536, Raili 040 579 0228
email lauri.turunen2@gmail.com, www.lomapielinen.net

Tasokas lomakohde Pielisen rannalla Vuonislahdessa

Mökkejä viikkovuokraukseen ja pienryhmien tilaisuuksiin!
Ruokailu- ja ohjelmalvelut Vuonislahden kylämatkailuverkon kautta

Vuonislahden Hanhiniemi Oy

www.huvila.net/296 ja /401
p. 0400 170 255
reino.kuivalainen@vunas.inet.fi

Kauneushoitola Beautynella

Pielisentie 46, LIEKSA p. 040 547 08 45

Hyvä Joululahja-vinkki!

Mökit nukkuu lumiset

Baritoni Esa Ruuttuselta ja sellisteiltä, Jussi Makkonen, Ulla Lampela, Iida-Vilhelmiina Laine ja Matti Makkonen, ilmestyy marraskuussa 2013 uusi joululevy "Mökit nukkuu lumiset".

Joululevy taltiointiin Paaterin kirkossa 2. ja 3.1.2013 järjestettyjen Paaterin joulu -konserttien yhteydessä.

Levyn lisäksi marraskuussa 2013 julkaistaan myös uusi "Paaterin joulu" -DVD. Joululevyn taiteilijoiden lisäksi DVD:llä nähdään ja kuullaan noin kymmentä muuta Paaterin joulu -konserteissa esiintynyttä taiteilijaa.

Konserttien lisäksi DVD:lle kuvattiin Paaterissa Eeva Rynänän töitä ja tunnelmaa sisällä rakennuksissa sekä pihapiiriin miljöötä talvisessa maisemassa.

Heikki Turunen muistelee DVD:llä mm. Paaterin jouluja, Eeva ja Paavo Rynänän elämää ja työtä Paaterissa sekä heidän merkitystään hänen omalle elämälleen ja uralleen kirjailijana ja taiteilijana.

Uudella joululevyllä ja DVD:llä kuullaan Heikki Turusen sanoittama ja Matti Makkosen säveltämä uusi joululaulu "Paaterin joulu".

Laatikoita purkaessa

Ensin kolahtaa hiljaisuus. Muuttolaatikon murtuvan pahvin ääneen ei yhdy kuin oma ähinäni.

Ei hiljaisuus uutisena tule, olen viettänyt aikaa Savon korvissa jonniin verran ja myös Helsingissä onnistunut asumaan paikoissa, joissa liikenne ei kiusaksi saakka kohise. Jauhiaisen rantamilla hiljaisuuteen kietoutuu vielä jokin uusi sävy, innokas odotus, mutta myös syvä epävarmuus: mitä rauhan takaa löytyisi? Sujuisikaan sopeutuminen Pohjois-Karjalaan helpommin vai vaikeammin kuin Pohjois-Savo? Aivan ensimmäinen ajatus on tunnustettava: mitä jos karhut tulevat? Mitä jos eivät tule, petynkö? Milloin ne kömpisivät katsastamaan tulijan? Kyllä joku näyttäytyy, olenhan yhden Otson äiti. Entäs sudet, ne nyt ainakin liikkuvat talvela, jolkotteleeko ensimmäinen kohta pihan poikki? Mitä koirani sanoo vai ymmärtääkö olla hiljaa? Jaksanko heti muuton jälkeen käydä puolukassa? Kuinka kauan kestää, ennen kuin saan tavarat paikoilleen? Milloin lumi tulee

tänä vuonna? Poimisiko käsin vai poimurilla? Mahtuiko muuttolastiin ämpäri? Poimurin pakkasin mukaan, muistan, punaisen, mutta onko liian laiskaa noukkia poimurilla? Mihin selkä taipuu? Mitä kuvittelen caprimittaisilla housuilla tekeväni syyskuusta kevättalven? Miksi ihmeessä mukanani on neljät korkeakorkoiset sandaalit?

Mätän tavaraa laatikoista komeroihin ja hyllyihin. Kaikkea muuta päässä on, hiljaisuutta ei. Ei kai sekään heti imeydy ympäristöstä ihmiseen. Kun on rakentanut neljä muuttokuorma, yhden tuupannut varastoon vanhan kodin lähelle, toisen mökille, kolmannen kaverin luo ja sen neljännen, tarpeellisimmista tavaroista kasatun, neljässä erässä Vuonislahden, kun on havainnut, mitkä kaikki tavarat menivät väärään paikkaan ja kun on todennut olevansa pahanlaatuinen haalija ja siksi tiheä itseinhoo ja -säälä, pää ei ole kovin hiljainen, ei, vaikka kuinka yrittäisi käsi poskella katsoa ylväitä kurkia suoniityn laidassa. Nyt käsi

hakeutuu poskelle lähinnä siksi, että tuli puraistua poskihammas kahtia pohjoiskarjalaista leipää ahnehtiessa.

Mitä odotat työskentelyltä Hupelissa? kyselevät. Tekstiä, sitä kai sitä kirjailija itseltään odottaa paikassa kuin paikassa. – Päivä 4: Muuttolaatikoita on edelleen nurkissa. Yritän unohtaa ne. – Työskentely-ympäristöllä lienee vaikutuksensa tekstiin, tekijään tai työtapoihin, mutta ei minulla vielä ole aavistustakaan, millainen. Uskon saavani asiasta selvän.

Revin auki laatikoita; teippi huutaa. Kaksi Mutteripannua on päässyt mukaan. Kahvihuolto taattu. Lupaan olla vaipumatta talviuneen. Jos muulta näyttää, saa herättää.

Marjo Heiskanen

Kirjoittaja on helsinkiläinen kirjailija, joka kolme viime vuotta on toiminut sanataiteen läänintäiteilijänä Pohjois-Savossa. Hän nauttii hiljaisuudesta ja kaaoksesta ja yrittää näistä aineksista koota seuraavan teoksensa.

Marjo matkalla maisemaan. (kuva Pasi Salminen)